

діабет (ЦД) з метою визначення раціональності використання коштів.

Мета дослідження – оцінити витрати на курс планового стаціонарного лікування хворих на ЦД 2-го типу в одній з обласних лікарень.

Методи дослідження. Ретроспективний аналіз історій хвороб, метод фармакоеконімічного аналізу «загальна вартість захворювання».

Результати дослідження. При визначенні вартості курсу планового стаціонарного лікування опрацьовано 100 історій хвороб пацієнтів, які умовно розділені на 2 групи з урахуванням тривалості захворювання з межею 7 років. Загальну вартість лікування визначали враховуючи вартість діагностичного обстеження, курсу медикаментозного лікування, перебування в стаціонарі. Визначено, що середня загальна вартість курсу планового стаціонарного лікування хворих на ЦД 2 типу становить для пацієнтів з тривалістю захворювання менше 7 років 3677,99 грн. на 1 пацієнта, для пацієнтів з тривалістю захворювання більше 7 років – 3924,3 грн. на 1 пацієнта. Різниця в вартості лікування обумовлена саме більшою вартістю курсу медикаментозного лікування в групі хворих з тривалістю захворювання більше 7 років, оскільки у них спостерігали більшу тяжкість перебігу ЦД та кількість ускладнень. Отже, середні витрати закладу охорони здоров'я за 1 курс планового стаціонарного лікування 100 хворих становлять 383316,53 грн.

Висновки. Вартість планового лікування в стаціонарі дещо більша у хворих на ЦД з тривалістю захворювання більше 7 років, що обумовлено наявністю у них більшої кількості тяжких ускладнень.

Є.Г. КНИШ, Н.О. ТКАЧЕНКО
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна
Knysh@zsmu.zp.ua

НАУКОВО-ПРАКТИЧНІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ КАФЕДРИ УПРАВЛІННЯ І ЕКОНОМІКИ ФАРМАЦІЇ, МЕДИЧНОГО ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПРАВОЗНАВСТВА

© Книш Є.Г., Ткаченко Н.О., 2014

Соціально-економічні зміни, які відбуваються в останні роки в Україні, суттєво вплинули на структуру і динаміку розвитку національного фармацевтичного ринку. Ринкові відносини у фармацевтичній галузі характеризуються загостренням соціальних та економічних проблем, погіршенням матеріального положення багатьох громадян, в першу чергу соціально незахищених. Крім того, протягом останніх років в Україні спостерігається стійка тенденція до подальшого загострення проблем, пов'язаних із збільшенням кількості правопорушень у фармацевтичній сфері.

У цих умовах значення набувають дослідження з удосконалення управління лікарським забезпеченням населення, необхідністю змін у парадигмах діяльності фармацевтичних підприємств, як соціально відповідальної одиниці суспільства.

Наукові дослідження кафедри УЕФ, медичного та фармацевтичного правознавства ЗДМУ спрямовані на розробку напрямків і засобів удосконалення управління лікарським забезпеченням населення на регіональному рівні на

основі відповідального ведення фармацевтичного бізнесу та етичних аспектів в процесі підготовки спеціалістів фармації.

Предметом дослідження є стан лікарського забезпечення населення на регіональному рівні, розробка заходів удосконалення системи лікарського забезпечення, організаційно-правова система управління фармацевтичними підприємствами регіону, методики оцінки фармацевтичного бізнесу як товару, різні види соціальної відповідальності, у т.ч. адміністративна відповідальність за проступки, що вчиняються у фармації, взаємозв'язок між кваліфікаційними та наявними вимогами до майбутнього спеціаліста.

З метою реалізації пріоритетних заходів ефективної протидії правопорушенням у фармацевтичній галузі, Україна, відповідно до взятих на себе міжнародних зобов'язань, має використовувати весь потенціал правових засобів. Закони, нормативні акти і бажання пацієнтів щодо якості ліків не матимуть реальної дії, якщо вони не будуть підтвержені відповідними методами моніторингу, контролю, адміністративно-правового реагування і свідомістю підприємців бути відповідальними за здійснені дії. Категорія «соціальна відповідальність» розглядається вченими як складова цінностей сучасного суспільства, яка має стати домінантою ціннісних орієнтирів фахівця фармації та системоутворювальним ядром ціннісних орієнтирів майбутніх підприємців фармацевтичного сектору. Сьогодні багатьма науковцями визнано той факт, що стратегія формування соціальної відповідальності у майбутніх фахівців галузі фармації відсутня. Саме тому, фундаментальним завданням вищої фармацевтичної освіти є формування базових знань з теорії та практики соціальної відповідальності та прийняття відповідних професійних компетентностей. Практична актуальність вказаної проблематики зумовлює потребу в поглибленому науко-теоретичному дослідженні правових механізмів адміністративної відповідальності за правопорушення у фармацевтичній сфері, обґрунтуванні напрямків і розробці засобів удосконалення управління лікарським забезпеченням населення та побудові комплексної програми діяльності фармацевтичних підприємств з інтегрованим підходом лояльності споживачів.

Узагальнюючи вищенаведене вважаємо, що комплексний науковий підхід є вкрай необхідним у вирішенні проблем практичної фармації регіону, створенні регіональної системи соціального захисту, що поєднує елементи соціальної фармації, потреби кожного споживача, інтереси держави, фармацевтичних підприємств і суспільства.

С.М. КОВАЛЕНКО, І.І. БАРАНОВА
Національний фармацевтичний університет
м. Харків, Україна
lana_koval@mail.ru

СПОЖИВЧІ ВЛАСТИВОСТІ СУЧАСНИХ ДЕЗІНФІКУЮЧИХ ЗАСОБІВ

© Коваленко С.М., Баранова І.І., 2014

Головна мета дезінфікуючих засобів – це надійний і ефективний захист від різного роду можливих інфекцій, що викликаються бактеріями і мікроорганізмами. На сьогодні, індустрія виробництва дезінфікуючих засобів зробила великий крок